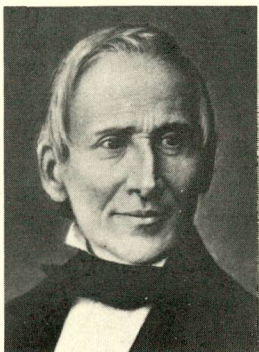

DAUTZENBERG, Johan Michiel, dichter (Heerlen 6 december 1808 - Elsene 4 februari 1869).

Was aanvankelijk van plan geestelijke te worden. Particulier secretaris en beambte, daarna op diverse plaatsen werkzaam als onderwijzer. Sinds 1830 vertoefde hij, als privaatleraar, te Vilvoorde. Na zijn huwelijk, in 1839, bankbediende in Brussel. Schoonvader van de dichter Frans de Cort. Begon, onder invloed van Prudens van Duyse, vrij laat, in het Nederlands te dichten (*Gedichten*, 1850). Realistisch en fijnzinnig poëet, met een hoofdzakelijk vers-technische belangstelling, in wiens poëzie reeds een individualistisch accent doorklinkt. Vlaams orangist, die onomwonden zijn verering demonstreerde voor de Dietse taal en cultuur.

Hij verleende ook zijn medewerking, althans voor de jaargangen 1859-'60, aan het tijdschrift *Der Pangermane*. De ontwikkeling van de V.B. volgde hij op de voet en hij toonde belangstelling voor een Vlaams optreden, of los van de staatspartijen, of door middel van een eigen, Vlaamse politieke formatie. In 1857 was hij medestichter van het onderwijzerstijdschrift *De Toekomst*.

WERKEN: Artikelen in diverse periodieken o.m. in *De Moedertaal* (1849); *De Toekomst* (1857-); *Der Pangermane* (1859-'60); - Boeken: de Nederlandse vertaling (1857) van de oorspronkelijk in het Duits geschreven brochure *De Vlaemsche Taelstrijd* door Friedrich Oetker.

LITERATUUR: J. Bouchery, *De dichter Johan Michiel Dautzenberg. Bij de honderdste verjaring zijner geboorte (1806, 6 December, 1908)*, in *Verslagen en Mededelingen van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1908, p. 873-920); - A.E. van Beughem, *Johan Michel Dautzenberg 1808-1869, Schets van zijn strijd op taal- en letterkundig gebied* (1935); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, II (1963).

JAN HARDY